

ikke mod Kammerherre Tobiesen paa Kommissionens Begne, der er ikke Tale om Forbud mod dem, nej, simpelthen et Forbud mod Ovingeniøren for Statsbaneanlægene mod at raade over dette Areal. Idet Begravelsesvæsenet begærede dette Forbud nedlagt, indestod det selvfølgelig Fogden for alle Følger deraf, og saa blev Fogedretten sat den 8de Juli d. A. paa Generaldirektør Tegners Kontor paa Vesterbro i Kjøbenhavns Jurisdiktion. Der mødte Kongens Foged ved sin Assistent, og der var til Stede Generaldirektørens Sekretær — Kontorchef, tror jeg han kaldes —; det blev betydet ham, at nu blev der nedlagt Forbud, og han fremsatte sine Bemærkninger til Protokollen meget fornuftigt. Der var ikke nogen Procedure, han kunde maasse have forlangt Udsættelse, men han fremsatte det fornødne til Protokollen, og navnlig forbeholdt han Jærnbanevæsenet Ret til at gøre alle Indsigelser under Forfølgningssagen. Saa, det var en fornuftig Mand, den Kontorchef, han forstod, hvorledes Ting stod. Der blev sat en Ret paa hans Kontor, men han tænkte ikke paa at sige: det er en Nullitet, eller sætte sig til Modværge paa den ene eller anden Maade. Nej, han siger: Jeg forbeholder Ovingeniørens Indsigelser under Forfølgningssagen. Kongens Foged, som jo havde lært at kende de Grunde, der vare fremsførte i Rekvifitionen, og som havde fundet, at de vare lovhjemlede, berettigede, aflagde det Forbud mod Generaldirektør Tegner, jeg her skal tillade mig at oplæse. Altsaa Forbuddet var rettet mod, at han til Brug ved det i Lov Nr. 83 af 8de Maj 1894 omhandlede Baneanlæg selv eller ved andre udgraver eller borttager nogen Del af det i Ekspropriationskommissionens Resolution af 27de f. M. omhandlede Areal af Vestre Kirkegaard eller overhovedet foretager nogen som helst Foranstaltning, betreffende bemeldte Grund, være sig ved Indhegning eller paa anden Maade, der staar i Strid med Begravelsesvæsenets Eiendomsret". Jeg bemærker, at dette Forbud er lovlig forfulgt ved Stævning til Landsøver- samt Hof- og Stadsretten, hvor Sagen infameredes den 22de Juli d. A., og den fortsattes saa for Retten, hvor den henstod, indtil der blev sluttet Forlig i Sagen.

Saa, jeg skal fremhæve allerede her, at det er en Selvfølge, at, idet Kongens Foged beslutter sig til at nedlægge dette Forbud, har han netop gjort det i Henhold til Grundlovens § 72, som jo siger, at Domstolene ere berettigede til at paatænde ethvert Spørgsmaal om Øvrighedsmyndighedens Grænser. Kongens Foged, som er en judicial Autoritet, en Ret, har med andre Ord afgjort sin egen Kompetence og har tillige afgjort, at Øvrighedsmyndigheden, det vil sige Generaldirektør Tegner, i dette Tilfælde har overstrødet Øvrighedsmyndighedens Grænse.

Jeg skal i øvrigt bemærke her, at den 8de Juli, da Forbuddet blev nedlagt, forelaa der ikke det allermindste om det Moment, som senere har spillet en væsentlig Rolle under Sagen, nemlig at Rekvifitionen om, at disse 7 $\frac{1}{2}$ Td. Land paa Vestre Kirkegaard, netop de og ikke andre 7 $\frac{1}{2}$ Td. Land, skulde eksproprieres, skulde være stift ifølge Ministeriets Foranstaltning, at den skulde være, som der staar i Trafikministerens senere Skrivelse „en af Regeringen paabudt Foranstaltning." Det er dette Kongens Foged ikke havde det allermindste Grund til at formode, at hans Ekscellence Trafikministeren havde overvejet enhver som helst af disse mangfoldige Ekspropriationer, der skulde finde Sted, og at han netop havde paabudt: I skulle ekspropriere der. Nej, Sagen er, som jeg allerede sagde i Begyndelsen, simpelthen den, at det er Ovingeniøren, der giver sin Rekvifition ind med Hensyn til de Grunde, der skulle eksproprieres (Ministerens for offentlige Arbejder [Ingerslev]: Nej, det er Ministeriet!). At Ministeriet har været med ved dette og overvejet sammen med Generaldirektøren, om netop denne Kirkegaard skulde ofres, er muligt, det ved jeg ikke noget om, men hvad jeg ved, er, at derom forelaa der ikke det allermindste for Kongens Foged, den Gang han nedlagde sit Forbud. Der synes ikke hos Kongens Foged i og for sig at have været mindste Tanke om, at det, at Rekvifitus hed Generaldirektør Tegner, den Mand, der staar i Spidsen for Jærnbaneanlægene, skulde betvirke, at her skulde Kongens Foged være en Nullitet; det kom første Gang frem i Trafikministerens Skrivelse.

Saa, det var altsaa den 8de Juli. Saa gaar der 50 Dage, og i disse 50 Dage sid-